

чрезъ нея на земята Иисусъ Христосъ, Синътъ Божии. За да станатъ и младитѣ българчета достойни потомци на дѣдитѣ си отъ Възраждането, освенъ провъзгласяването на празника Въведение Богородично въ День на християнизирание на младежъта, трѣбва да се направи истинската крачка къмъ Христа, като се засили въ училището религиозното възпитание и обучение на децата и като бждатъ водени тѣ по-често въ Божия храмъ.

Българската църква усилено образува детски православни

християнски дружества въ основнитѣ училища. Въ тия дружества би трѣбвало да членуватъ, безъ изключение, всички ученици, а ръководителитѣ на дружествата да осмилатъ съществуването имъ чрезъ чести беседи върху Христовата вѣра.

По тоя начинъ децата ще бждатъ винаги при Иисуса и, пленени и вдъхновени, отъ Неговата мъдростъ, кротостъ и светостъ, тѣхнитѣ невинни сърдца непрестанно ще Му пѣятъ: „Слава на Сина Давидовъ!“

И. Волень

ИИСУСЪ ХРИСТОСЪ И ДЕЦАТА

Подъ тъмнозелено маслиново дърво бѣше седналъ Учителътъ. Презъ вейкитѣ и тъмнитѣ листи слънчевитѣ лъчи се пресѣваха и трептѣха на златни паризи по снѣжнобѣлата Му дреха. Край нозетѣ Му, обути на босо въ сандали и проснати въ тревата, тихо се полюшваха морави теменужки, бѣли чадърчета, златни глухарчета и сини помничета. Алени калинки, като червени капчици, лазѣха по дрехата му.

Той бѣше замисленъ. Кроткиятъ Му погледъ блуждаеше въ далечината, дето се синѣше Генисаретското езеро. Високо се разстилаше засмѣното пролѣтно небе.

